

|| ज्यू वर्ता जी ||

|| माता वारंडाडेवी प्रसन्ना ||

प्रगति संध्या

गुह्येरीचा कर्दनकाळ

Tread Mark

संपादक : लक्ष्मणराव पाटोळे

वर्ष : ८

अंक : ५२

सोमवार दि. १४ डिसेंबर २०२० ते रविवार दि. २० डिसेंबर २०२०

पाने : ८

किंमत : ५/- रुपये

www.crimesandhya.com

महाराष्ट्रातील १४ जिल्ह्यांत वितरीत होणारे साप्ताहीक crimesandhyavasai@gmail.com

ठाणे

पालघर

मुंबई

जळगाव

नाशिक

धुळे

विड

परभणी

पुणे

औरंगाबाद

लातूर

उसमानाबाद

सोलापूर

नांदेड

बेजबाबदार अग्निशमन दलामुळे लातूरकरांगा फुट्ला घाम प्रशिक्षित नसलेल्या कर्मचाऱ्यांना आग विझ्वपण्याचे काम

लातूर / शंकर सोनवणे

राज्यातील शहरांचा विकास कराताना तिथल्या पाणीपुरवठा, राज्यपुरवठा, परिवहन, आरोग्य रस्ते, गटार व्यवस्था आणि अशिशमन या ज्या काही प्रमुख नागरी सुविधा आहेत. त्या चांगल्या स्थितीत असणे गरजेचे असते आणि त्याची संपूर्ण जवाबदारी अर्थात्तव तिथल्या स्थानिक स्वराज्य संस्थांवर असते. कारण लोक कराच्या रुपाने जो पैसा महानगरपालिका, नगरपालिका किंवा नगरपरिवर्द्धनाना देतात त्यातून सर्व प्रकारच्या नागरी सुविधा तिथल्या नागरिकांना देण्याचे काम या स्थानिक स्वराज्य संस्थांचे असते. मात्र महाराष्ट्रासाठी प्रगत राज्यातील काही शहरांमध्ये आजही नागरी सेवा-सुविधांचा दुष्काळ आहे आणि त्याचा त्रास तिथल्या करातात्या नागरिकांना सहन करावा लागतो. आणि त्याचे जिवंत उदाहरण म्हणजे लातूर शहर! मराठवाड्यातील एक प्रमुख जिल्ह्याचे टिकाण अशी ओळख असलेल्या लातूर महानगरपालिकेची अवस्था 'आंधळ दळजंय' आणि कुत्री पीठ खाताय' अशी आहे.

जवळपास ५ लातूर लोकवस्तीच्या या शहरातील अग्निशमन दलातील अनेक कर्मचारी हे प्रशिक्षित नसल्याची धक्कादायक माहिती उघडकीस आती आहे. याचा अर्थ लातूरमध्ये आगीची मोठी घटना घडली, तर आग विझ्वपण्याचे काम कर्मचारीही हे अशिशिक्षित कर्मचारीही ...पान ६ वर

आमच्या तक्रारींकडे आयुक्त लक्ष देत नाहीत - अग्निशमन दल प्रमुख

अग्निशमन दलात मनुष्यवळ पुरुषे नसल्याने पालिकेकडून जे काही कर्मचारी आम्ही अग्निशमन दलात घेतलेत. त्यातील काही कर्मचारी प्रशिक्षण घ्यायला तयारच नाहीत. त्यामुळे नाईलाजाने तसेच त्यांना फायर कॉलरवर पाठवावे लागते. याचावत आम्ही पालिका आयुक्त आणि इत्त संवंधिताना अहवाल पाठवलेला आहे. पण आयुक्त दखल घेऊन प्रशिक्षणास नकार देण्या कर्मचाऱ्यावर कारवाईच करीत नाहीत. त्यामुळे प्रशिक्षण न घेतलेल्या या कर्मचाऱ्यांना आम्हाता १० वर्ष हौऊन गेली तरी ठेवावे लागतेय, असे अग्निशमन दल प्रमुख जाफर शेख यांनी 'क्राईम संध्या'च्या प्रतिनिधीशी फोनवरून बोलताना सांगितले. ...पान २ वर

महिला डॉक्टरच्या संसाराची होळी झाली पती व मुलांना ठार मारून आत्महत्या केली

नागपूर/ क्राईम रिपोर्ट

वाईट विचार हे केवळ अशिशिक्षित किंवा अल्पशिशिक्षित लोकांच्या मनातच येतात आणि त्यांना नाही. तर उद्य शिशिक्षित लोकांचेही कधी चुकीच्या मार्गावर पाझल पडते आणि त्यांना वाईट व्यवस्था लागते. त्याचा कुटुंबावर परिणाम होतो आणि अशा स्थितीत कुटुंबावी किंतु भ्यंकर शोकांतिका होऊ शकते हे नागपूर मधील एक उद्याधू डॉक्टर कुटुंबावाच घडलेल्या तीन हत्या आणि एक उद्याधूच्या घटनेने उघडकीस आले आहे. दारु आणि अश्लील वैटिंगचे व्यवस्था लागलेल्या एक डॉक्टरमुळे संपूर्ण कुटुंबावाच जिने हारम झाले होते. अंदेर त्याच्या डॉक्टर पत्तलीने या संकटातून संपूर्ण कुटुंबावाच मुक्ती देण्यासाठी पती आणि दोन मुलांना विशारी इंजेशन देऊन त्यांचा खून केला आणि स्वतःही उघडकीस आले आहे. यांनी एक उद्याधूच्या घटनेने उघडकीस आले आहे. यांनी पती डॉ. धीरज राणे (४०) यांनी पती डॉ. धीरज राणे (४५), धूव (वय ११) व वयांचा त्रिमुली यांनी कुत्र्याचे इंजेशन देऊन त्यांचा खून केल्यानंतर यांनी कुत्र्याची तरी लफडे असावे आसा त्याता संशय येऊ लागला आणि त्याचा संशयातून त्यांने तिचा काटा काढपण्याचे रात्रवले आणि तिचा खाडी पुलावर नेऊन खाडी ठकलले. पण सुदैवारे त्यांचेही तिथे हजर असलेल्यांनी तिचा वाचवले. या घटनेची माहिती मिळताच पोलिसांनी आरोपीला कणकवली रेल्वे स्थानक परिसरातून अटक केली.

उपराजधानीला हादरवून (४५), धूव (वय ११) व वयांचा त्रिमुली यांनी कुत्र्याचे इंजेशन देऊन त्यांचा खून केल्यानंतर यांनी कुत्र्याची तरी लफडे असावे आसा त्याता संशय येऊ लागला आणि त्याचा संशयातून त्यांने तिचा काटा काढपण्याचे रात्रवले आणि तिचा खाडी पुलावर नेऊन खाडी ठकलले. पण सुदैवारे त्यांचेही तिथे हजर असलेल्यांनी तिचा वाचवले. या घटनेची माहिती मिळताच पोलिसांनी आरोपीला कणकवली रेल्वे स्थानक परिसरातून अटक केली.

उसने पैसे देऊन रिक्षाचालक फसला मित्रांच्या हातून जीव गमावून बसला

कोल्हापूर/ क्राईम रिपोर्ट

गुह्येरीच्या लोकांची सांतां कुणीही करू नये. कारण अशा लोकांची काही कधी चुकीच्या मार्गावर पाझल पडते आणि त्यांना वाईट व्यवस्था लागते. त्याचा कुटुंबावर परिणाम होतो आणि अशा स्थितीत कुटुंबावी किंतु भ्यंकर शोकांतिका होऊ शकते हे नागपूर मधील एक उद्याधू डॉक्टर कुटुंबावाच घटलेल्या तीन हत्या आणि एक उद्याधूच्या घटनेने उघडकीस आले आहे. यांनी पती डॉ. धीरज राणे (४०) यांनी पती डॉ. धीरज राणे (४५), धूव (वय ११) व वयांचा त्रिमुली यांनी कुत्र्याचे इंजेशन देऊन त्यांचा खून केल्यानंतर यांनी कुत्र्याची तरी लफडे असावे आसा त्याता संशय येऊ लागला आणि त्याचा संशयातून त्यांने तिचा काटा काढपण्याचे रात्रवले आणि तिचा खाडी पुलावर नेऊन खाडी ठकलले. पण सुदैवारे त्यांचेही तिथे हजर असलेल्यांनी तिचा वाचवले. या घटनेची माहिती मिळताच पोलिसांनी आरोपीला कणकवली रेल्वे स्थानक परिसरातून अटक केली.

मयत योगेश

नये. कारण उसने घेतलेले पैसे तर ते लोकं परत करीत नाहीत, उलट आपल्या अडव्याचा काळात आपल्या उपयोगी पडणाऱ्या मित्राचा जीव घ्यायलाही मागेपुढे पाहत नाहीत. कोल्हापुरातूल मुलेलांनी मैत्री करणे एक रिक्षा चालकाला स्वप्न घेणार घडल. कारण त्याने उसने दिलेले ५० हजार रुपये परत मागितले. न्यून त्याच्या गुह्येरीच्या मित्रांनी निर्वृणणे हत्या केली. या प्रकरणी पोलिसांनी आरोपीना अटक केली आहे.

योगेश शिंदे याची सापा चूळुने आणि दिपक बंडगर मध्ये येथे गेले होते. त्यावेळी अचानक त्याचा चालकाला स्वप्न घेणार घडल. कारण त्याने उपयोगी पडणाऱ्या मित्राचा जीव घ्यायलाही मागेपुढे पाहत नाहीत. कोल्हापुरातूल मुलेलांनी मैत्री करणे एक रिक्षा चालकाला स्वप्न घेणार घडल. कारण त्याने उसने दिलेले ५० हजार रुपये परत मागितले. न्यून त्याच्या गुह्येरीच्या मित्रांनी निर्वृणणे हत्या केली. यांनी पती डॉ. धीरज राणे (४०) यांनी पती डॉ. धीरज राणे (४५), धूव (वय ११) व वयांचा त्रिमुली यांनी कुत्र्याचे इंजेशन देऊन त्यांचा खून केल्यानंतर यांनी कुत्र्याची तरी लफडे असावे आसा त्याता संशय येऊ लागला आणि त्याचा संशयातून त्यांने तिचा काटा काढपण्याचे रात्रवले आणि तिचा खाडी पुलावर नेऊन खाडी ठकलले. पण सुदैवारे त्यांचेही तिथे हजर असलेल्यांनी तिचा वाचवले. या घटनेची माहिती मिळताच पोलिसांनी आरोपीला कणकवली रेल्वे स्थानक परिसरातून अटक केली.

त्यावेळी तोफाणाना पोलीस स्टेशनच्या समानांनी आरोपीना अटक केली आहे. तर या घटनेने उघडकीस आले आहे.

...पान २ वर

रोजान्याच्या डोळ्यात वासनेचा विवार मुक्कधीर मुलीची अबूलुदून केले ठार

नांदेड/ क्राईम रिपोर्ट

वासनेचे अंधाळा झालेला माणूस एक प्रकारे पशुच असतो. अशावेळी त्याची वासना चालवल्यास त्याला फक्त शिकार हवी असते. मग ती रसी कुणी आसे त्याला तिच्यात फक्त एक मार

ਪਾਨ ੧ ਵਰਕਨ....

बळकट हाता आयुष्याचा दारा..

अंगरेजी विष्णुनार पोलिसाना या घटनची माहिती दिलो. ओग्रेशमन दलाच्या जवानांनीही घटनास्थळी धाव घेत परिसराची पहाणी करत मुलांच्या पालकांचा शोध घेतला परंतु त्यावेळी कोणीही परिसरात आढळून आले नाही. मुलांजवळ एक चप्पल व मोबाईल आढळून आला होता. त्याआधारे पोलिसांनी पालकांचा तपास सुरु केला. सह कुटूंब हे ठाकुरी ९० फीट रोड परिसरात राहण्यास असून सुब्रत यांची कोरोनाकाळात नोकरी गेली होती. त्यामुळे ते दूधाच्या पिशव्या टाकण्याचा व्यवसाय करीत होते. या कामासाठी ते पहाटे ४ वाजताच डॉबिवलीहून कल्याण येथे जात होते. त्यांची पत्नी रत्नमाला साहू (वय ३५) ही देखील पारलरचा व्यवसाय करीत होती. टिळकनगर परिसरातील एका पारलरमध्ये ती लहानग्यांना घेऊन अनेकदा जात होती. लॉकडाऊन काळात दोघांचे आर्थिक उत्तम ठप्प झाल्याने त्यांच्यात वाद होत होते. यामुळे रत्नमाला ही तणावात होती. सोमवारी सकाळी सुब्रत हे नेहमीप्रमाणे कामासाठी बाहेर पडले. दुपारी ते घरी आले असता त्यांना घरात रत्नमाला व मुले आढळून आली नाहीत. परंतु कामावर गेली असेल असा अंदाज त्यांनी बांधला. सायंकाळीही पत्नी घरी न आल्याने त्यांनी तिच्या मैत्रिणीकडे चौकशी करत शोधाशोध सुरु केली. सुब्रत यांचा फोनचीही यादस्थ्यान चार्जींग नव्हती. त्यांनी फोन चार्ज केल्यानंतर त्यांना फोनवर विष्णुनगर पोलिसांचा मिसकॉल दिसला. त्यांनी त्या नंबरवर संपर्क साधला असता त्यांना आपल्या मुलांविषयी माहिती मिळाली असल्याचे सुब्रत यांनी प्राथमिक तपासात सांगितल्याचे वरिष्ठ पोलिस निरिक्षक साबद्ध यांनी सांगितले. घटनास्थळी आढळलेल्या मुलांचे नाव स्नेहांश साहू (दिड वर्ष) व अयांश साहू (३ महिने) असे असून सध्या ते डॉबिवलीतील जननी आशिष चॅरीटेबल ट्रस्ट या संस्थेकडे सांभाळ करण्यास त्यांचा ताबा देण्यात आला आहे. दिड वर्षीय स्नेहांशची वडिलांशी ओळख तपासणी झाल्यानंतर त्यांना वडिलांच्या ताब्यात देण्यात येईल. तणावातून मिहिलेने आत्महत्या केली असावी असा अंदाज प्रथमदर्शनी व्यक्त होत असला तरी अद्याप ठोस सांगता येणार नाही असे साबद्ध म्हणाले. या अभागी मुलांच्या आईचा तपास पोलीस घेत असले तरी हि महिला मुलांना सोडून अचानक कुठे गायब झाली हे गृह कायम आहे.

प्रियकराने तिला मृत्युच्या दारात..

आपल्या दोन मुलांना घेऊन कणकवली येथील बिजलीनगर येथे राहयला आली. उदरनिर्वाहासाठी ती कणकवली, देवगड परिसरात भंगार गोळा करण्याचे काम करीत होती. ती दिसायला सुंदर आणि देखणी होती. चारचौघांत तिची जवानी उटून दिसत होती. भंगार गोळा करीत असताना तिची ओळख ही डंपरवर काम करणाऱ्या तुकाराम पांगम याच्याशी झाली. त्याला ती आवडली असल्याने तो तिच्या प्रेमात पडला होता. त्याने तिच्याशी ओळख वाढवून तिच्याशी प्रेमसंबंध निर्माण केले होते. तो तिच्या बिजलीनगर येथील घराकडे ही जात होता. तिच्या ऐन जवानीत तिच्या नवव्याचे निधन झाले असल्याने तिची जवानी ही सळसळत होती. पुरुष सुखापासून ती वंचित असल्याचे तुकाराम याच्या लक्षात आले होते. म्हणून तो तिच्याशी लाडीगोडी लावत होता. तिच्या घरी गेल्यावर तिच्या मुलांना तो काय पाहिजे ते आणून देत होता. एकप्रकारे तो तिच्याशी जवळीकता वाढवत होता. त्याची वासनांध नजर तिच्या भरगच्च अशा देहावर पडत होती. तिच्या पदरा आड लपलेली तिचे मोठी कबुतरे तो चोरून न्हाळत होता. ही गोष्ट कमलेश हिच्या लक्षात आली होती. म्हणून ती ही काही तरी काम काढून त्याच्या जवळ जाण्याचा प्रयत्न करत होती. आगीपाशी लोणी नेले की ते वितल्तेच तशी अवस्था तुकाराम याची झाली होती. कधी एकदा हिची भरगच्च जवानी आपल्याला चाखायला मिळते याची तो वाट पाहत होता. तो जवळ असला की ती ही त्याच्याशी लाडीक चाळा करत त्याच्या त्या भावनेला हात घालत होती. त्याला ही तेच पाहिजे असल्याने तो संधीची वाट पाहत होता. एकदा त्याला तशी संधी मिळाली. एकदा तो बिजलीनगर येथील घरी गेला होता. त्यावेळी तिची मुले पाहण्यांच्या घरी गेले होते. कमलेश घरी एकटीच होती. आलेत्या संधीचा फायदा घेत तुकाराम याने तिला मिठी मारली होती. ती ही नवरा गेल्यापासून बरीच वर्ष पुरुष सुखाला पारखी असल्याने तिने त्याला कोणताही कसलाच प्रतिकार केला नाही. त्याने तिच्या रसरसीत ओठावर आपले ओठ ठेकवत तिचे दीर्घ रसपान करत तिच्या पदरा आड लपलेल्या गरगरीत कबुतरांना दाबयला मुरवात केल्यावर तिला ही भावना अनावर झाली होती. बघात बघता त्या लहानशा झोपडी वजा घरात त्या दोघांची वस्ते गळून पहलीतिने अगोदरच जमीनीवर चर्टई अंथरलेली होती. त्या चर्टईवर त्याने तिला आडवी करत तो तिच्यावर स्वार झाला. तो तिला रगडत असताना ती जोर जोरात उसासे घेत होती. त्याचा दमदार ठोका तिला आवडत होता. म्हणून ती ही त्याला आपल्या नागडया अंगावर ओढून घेत होती. त्याने तिला असे काही सुख दिले की बच्याच दिवसापासूनची तिची ती इच्छा पुर्ण झाली होती. त्यावेळी त्याने तिच्यावर दोन वेळा चढाई करत तिची जवानी ओरबाडली देऊ देऊ देऊ देऊ देऊ देऊ देऊ देऊ देऊ देऊ

राजा पहाट च्या दरम्यान ता तिच्याशा गाड बालत आपल्या आइलू
जास्त बेरे नसल्याचा फोन आल्याचे सांगून तिला बाधायला तरी आप
जाऊ या असे सांगून त्याने तिला आपल्या मोटारसायकलीवर बसविले
ती ही मनात नसताना त्याच्या बरोबर जात होती. जाताना वाटेट त्या
दोघांचा या विषयावर वाद होत होता. ते दोघे देवगडला जात असताना
पहाटे दिवस उजाडण्याच्या सुमारास देवगड येथील वाडातर नदीच्या
पुलावर आले होते. पुलावर त्यावेळी तुरळक लोक होते. नदीत एक देव
नावेच्या माध्यामातून तिघे चौधेजण मासेमारी करत होते. तर पुलाच्या
दुसऱ्या बाजुला लांब अंतरावर लोक ये.जा.करत होते. तुकाराम याने रुप
परिस्थितीचा अंदाज घेत वाडातर पुलावर आपली मोटार सायकल
थांबवली. त्यावेळी त्याने तिच्याशी भांडण उकरून काढत वाद घाला
होता. त्याला राग अनावर झाला होता. रागाच्या भरात त्यावेळी त्या
तिला ती बेसावध असताना पुलावरून खाडीत ढकलून दिले. तिला
ढकलून देऊन तो आपल्या मोटारसायकलीवरून तेथून पसार झाला. तर
पाण्यात पडल्यावर किंचाळत ओरडत होती. मला वाचवा असे हिंदी
मराठीत ओरडत होती. त्यावेळी खाडीत मासेमारी करीत असललेल्ला
लोकांचे लक्ष तिच्या ओरडण्याकडे गेले. तर पुलावरून जात असलले
लक्षण वाडेकर यांनी बुडणाच्या महिलेला बघून लगेच खाडीत उत्ती
घेतली. तर होडीच्या साहाय्याने मासेमारी करत असलेले पुष्पकंठ
वाडेकर, वासुदेव कोयंडे हे ही तेथे नाव घेऊन आले. त्या तिघांनी
बुडणाच्या महिलेला नावेत घेऊन नदीकाठी आणले. ती घाबरून बेशुभ
पडली होती. तिला पुलावरून खाली ढकलून दिल्याने तिच्या अंगात
थोडे खरचटले होते. त्यांनी तिला थोडे पाणी पाजून शुद्धीकर आणला.
असता तिने त्या तिघांना घडलेला प्रकार सांगितला. त्यानंतर या घटनेचे
माहिती ग्रामस्थांनी देवगड पोलीसांना दिली. पोलीस तातडीने घटनास्थळ
दाखल झाले होते. त्यांनी तिला प्राथमिक औषधउपचारासाठी देवगड
येथील सरकारी दवाखान्यात नेले. तेथून तिला बेरे वाटल्यावर पोलीस
स्टेशनला आणून तिच्याकडे या घटनेची त्यांनी चौकशी केली असता
तिने पोलीसांना प्रियकर तुकाराम पांगम याचे नाव सांगून आप
विवाहबाह्य अनैतिक संबंधाला विरोध केल्याने आपल्याला जी
मारण्याच्या हेतूने पुलावरून ढकलून दिल्याचे सांगून त्याच्या विरुद्ध
फिर्याद दाखल केली.

तत्त्वाचा एक्यादावरून पालासाना संशयात तुकाराम पाणगम याचा शांघेण्याचे काम चालू केले. तुकाराम पाणगम हा कणकवलीच्या दिशेने पवळू गेल्याची माहिती पोलीसांना मिळाली. सकाळी १०.३०च्या दरम्यान पोलीसांनी त्याला रेल्वे स्टेशन परिसरातून ताब्यात घेतले आणि पोलीस स्टेशनला आणले. त्याच्याकडे या घटनेची पोलीसांनी चौकशी केले असता त्याने आपले कमलेश चूनू कश्यप वय (३१) हिच्याबरोद विवाहबाह्य अनैतिक संबंध असल्याचे मान्य करून ती अलिंकडे त्यांनी संबंधाला विरोध करू लागल्याने तिचा मला राग आला होता तिला कायमचे संपरिष्याचे हेतूने मी तिला वाडातर पुलावरून खाडीत ढकलू दिले. परंतु तिचे नशिब चांगले म्हणून ती वाचली अशी कबुली त्यांनी पोलीसांना दिली. त्याच्या कबुलीजबाबवरून पोलीसांनी कमलेश करण्यात (वय ३१) हिला जीवे मारण्याचा प्रयत्न केल्याबद्दल तुकाराम ऊर्फ राजदत्तात्रेय पाणगम (वय ३१) याच्या विरोधात भा.दं.वी.कलम ३०७ प्रमाणे गुन्हा दाखल करून त्याला मा.कोर्टासमोर उभे केले असता. मा.कोर्ट त्याला १२ डिसेंबर पर्यंतची पोलीस कोठडी सुनावली होती. सरदार कारवाई डीवायाएसपी.नितीन काटेकर याच्या मार्गदर्शनाखाली पोलीस निरीक्षक संजय धुमाळ, ए.पी.आय.सागर खंडगाळे, याच्या नेतृत्वाखाली स.पो.नी.उ. निरी.विनायक चव्हाण, पो.कॉ.सचिन माने, यांनी केरीव परखीचा हव्यास वाढला की पुरुषाला तिची चटकच लागते. त्यातून त्याला त्या कामासाठी सारखी पाहिजे असल्याने तो तिचा नाद सोडवला नसतो. मग वादविवाद होऊन हे संबंध टोकाला जातात आणि त्यातून अशा घटना घडतात हेच या घटनेवरून दिसून येते.

सवतीच्या रागाने आयुष्याची होळी .

२० ऑक्टोबर पासून घरातून बेपत्ता असलेल्या आईसह तीन मुलांमृतदेह उंबरखांड येथील घनदाट निर्जन जंगलातील एका झाडाला सडलेल्या अवस्थेत लटकलेले आढळून आल्याची घटना भिवंब तालुक्यातील पडघा पोलीस ठाण्याच्या हृदीत असलेल्या उंबरखांपाच्छापूर जंगलातील आवळ्याची कपारी या डोंगरवर घडली आहे देव महिन्या नंतर गुरुवारी हि घटना समोर आल्याने या घटनेने परिसरात भीतीचे वातावरण पसरले असून पत्ती आणि तिन्ही मुलांचे मृतदेह पाहून वडिलांनी आपल्या दुसऱ्या पत्तीसह तेथेच विष प्राशन करून आत्महत्येचा प्रयत्न केला आहे. त्यांची प्रकृती चिंताजनक असून त्यांच्यावर मुंबईच्या जे जे रुग्णालयात उपचार सुरु आहेत. विशेष म्हणून काही दिवसांपूर्वीच शहापूर तालुक्यातील खर्डी नजीकच्या जंगलात अशाच प्रकारे तिघांचे मृतदेह आढळून आले होते. मात्र पोलीस तपासांती या तिघांनी तंत्रमंत्र विद्या शिकण्यासाठी व अमर होण्यासाठी आत्महत्या केल्याचे समोर आले होते. आता अशयाच प्रकारे झाडाला सडलेल्या व लटकलेल्या अवस्थेत हे चारही माय - लेकांचे मृतदेह आढळून आल्याने याप्रकरणी पडघा पोलीस सखोल तपास करीत आहत.

श्रीपत बच्चू बांगरे असे आत्महत्या करण्याचा प्रयत्न करणाऱ्या इसमाचे नाव आहे. तर त्याची मयत पत्ती रंजना (वय ३०), मयत मुलगी दर्शना (वय १२), रोहिणी (वय ६) आणि मुलगा रोहित (वय ९) असे झाडाला लटकलेल्या अवस्थेत मृतदेह आढळून आलेल्या चौघांची नावे आहेत. मात्र संशयास्पद आणि भयंकर अशया घटनेच्या तपासाचे पडघा पोलिसांसमोर आव्हान उभे ठाकले आहे. दरम्यां घटनास्थळी वरिष्ठ पोलीस अधिकाऱ्यांसह पोलीस उप अधीक्षक दिली गोडबोले ,वरिष्ठ पोलीस निरीक्षक दिनेश कटके हे घटनेवर लक्ष ठेवून आहेत. भिवंडी तालुक्यातील उंबरखांड गावातील श्रीपत यांनी २० ऑक्टोबरला चौधेही माय - लेक बेपत्ता झाल्याची तक्रार पडघा पोलीस ठाण्यात दाखल केली होती. मात्र गुरुवारी दुपारच्या सुमारास श्रीपतच्या भाऊ संतोष पत्ती सह आवळ्याची कपारी या डोंगरवरील जंगलालाकडे आणण्यासाठी गेला असता, त्याला त्या परिसरात दुर्गंधी येतील लागल्याने त्याने शोध घेतला असता हा धळकादायक प्रकार समोर आला आहे .या मृतदेहाच्या अंगावरील कपड्यामुळे मृतदेहांची ओळख पटल्याने घटनेची माहिती भावाने श्रीपतला दिली. त्यांनंतर पत्ती आर्मी ३ मुलांच्या मृत्यूंची बातमी मिळताच श्रीपतने स्वतः सह दुसऱ्या पत्ती देखील विष प्राशन करून आत्महत्येचा प्रयत्न केला. सध्या त्याच्याचे जेजे रुग्णालयात उपचार सुरु असून त्यांची प्रकुर्ती अत्यवस्थ असल्यास ममजते .

दरम्यान घटनेची माहिती मिळताच ठाणे ग्रामीण विभागीय पोलीस अधिकाऱ्यांसह पडघा पोलीस ठाण्याचे पथक घटनास्थळी दाखल होउत. मार्पंचनामा केला असून फॉर्मिक पथकरी घटनास्थळी आले होते. मार्प दोन महिन्यापासून चौधांचे मृतदेहाचे सांगाडे झाडाला लटकलेल्ला अवस्थेत आढळून आल्याने परिसरात भीतीचे वातावरण पसरले असू

बातम्या

सोमवार दि. १४ डिसेंबर २०२० ते शनिवार दि. २० डिसेंबर २०२०

କର୍ମଚାରୀ ସଂଦର୍ଭ

पदग्या पालास सखाल तपास करात आहत. सदर च घटनास्थळ अत्यत दाटीवारी च्या आवळ्याची कपरी या डोंगरवर झाडाला गळफास घेण्या साठी गेली कशी या बाबत सर्वत्र चर्चा मुरु असून घटनास्थळी पोहचणे पोलिसांना सुधूदा अवघड होऊन बसले होते. दरम्यान रंजना हिचे दोन वर्षा पूर्वी गर्भ पिशवीची शस्त्रक्रिया केल्याने तिला अवघड काम करता येत नसल्याने पती ने ओळखीच्या दुसऱ्या विधवा महिला सोबत विवाह केला होता. त्याकरून दोघां मध्ये वाद होत असताना रंजना हिने हे टोकाचे पाऊल उचलले असे सांगितले जात आहे.

पत्रकार बाळ बोठे अजूनही फरार...

तत्कालीन ज्येष्ठ पत्रकार अशोक चांदेकर यांचा पिच्छा पुरवून, मागे लागून तो दैनिकाचा बातमीदार झाला. तो काळ बोठे याचा पत्रकारीतेतील प्राथमीक वाटचालीचा काळ होता. त्याने प्रचंड मेहनत घेतली. अहमदनगर शहरातील बातमीदार झाल्यामुळे साहजीकर त्याचा जिल्हाधिकारी कार्यालयासह विविध शासकीय कार्यालयाशी संपर्क वाढला. त्याजेडीला राजकीय पक्षांच्या नेत्यांसमवेत त्याची उठबस होवू लागली. सुमारे पंचवीस वर्षापूर्वी बाळ बोठे याने रेखा जरे यांची हत्या ज्या जातेगाव घाटात झाली, त्याच जातेगावातील अल्कोहोल प्रकरण उघडकीस आणले होते. या अल्कोहोल प्रकरणाशी संबंधीत बातम्या प्रकाशीत केल्यामुळे त्याला संबंधितकडून धमक्या देखील येत होत्या. त्यामुळे काही काळ त्याला पोलीस संरक्षण मिळाले होते. त्यानंतर त्याने स्वतःचा रिहॉल्वर परवाना देखील मिळवला होता. यशस्विनी महिला ब्रिगेडच्या अध्यक्षा रेखा जरे हत्याकांडातील मुख्य सूत्रधार पत्रकार बाळ बोठेच्या अडचणीत आणखी वाढ होण्याची शक्यता वर्तवली जात आहे. आता बोठे आणि हनी टॅप या प्रकरणाची जोरदार चर्चा अहमदनगर दाघाचा हा त्याच्या त्याच्या भागात वट आह. त दाघ हा सराइत गुऱ्हगार आहेत. त्याच्या भागात ते दादाच आहे हे योगेशला माहित असल्याने पैसे परत मागताना तो कधीच त्याच्याकडे त्याने तगादा लावलेला नव्हता. तो त्याना सरळ साध्या भाषेत माझे घेतलेले पैसे परत दया एवढेच म्हणत होता. ते त्याला पैसे तर देत नव्हतेच. उलट दारू प्यायाचे झाल्यास त्यालाच रिक्षा घेऊन बोलवत होते. आणि शहराच्या बाहेर कुठे तरी ‘ओपन बार’ करून दारू पित त्याला ही पाजवत होते. योगेशच्या घरी मात्र योगेशची पत्नी मंजिरी हिला नव्याने त्याच्या सागर चौगुले, आणि दीपक पोवार याना ५०,०००रुपये उसणे दिलेले माहित होते. आणि ते दोघे ही नवरा योगेशला दारू पाजवून पैसे बुडविण्याच्या मार्गात आहेत हे तिने ओळखले होते. म्हणून तिने त्या दोघांच्याकडे ही मागे एकदा भाऊजी तेवढे घेतलेली रक्कम लवकर परत दया अशी विनंती केली होती. तरी ही ते दोघे त्याचे घेतलेले पैसे परत देण्याचे नाव काढत नव्हते. योगेश तर त्याच्याकडे पैसे मागून मागून थकला होता. ते पैसे देत नसल्याने आता त्याची पत्नी त्याच्याकडे पैसे मागत होती. आता तिच त्याच्याकडे पैशासाठी तगादा लावत होती. याचा राग त्या दोघांचा आलेला होता. त्या दोघांनी योगेशला तुझ्या बायकोला समजावून सांग, आम्ही काय कुठे पळून जात नाही. आमच्याकडे पैसे आल्यानंतर आम्ही तुला पैसे परत देतो. तुझ्या बायकोला गप्प बसव. असे सांगीतले होते. त्यातच योगेशच्या घरात त्याची पत्नी आणि आई त्याच्यामागे त्या दोघांच्याकडून पैसे मागून घे. म्हणून त्याला सांगत होत्या. तो त्याच्या सांगण्याकडे दुर्लक्ष करत होता. त्याना तो पैसे देऊन फसलेला होता. त्याला काय करावे आणि काय नको सुचत नव्हते. योगेशच्या माघारी त्याची पत्नी मंजिरी त्या दोघांना फोन लावून त्याच्याकडे पैशासाची

आता बाठ आण हना ट्रूप था प्रकराचा जारीदार घेऊ अहमदनगर जिल्ह्यात सुरु झाली आहे. अहमदनगरला यशस्विनी महिला ब्रिगेडच्या अध्यक्षा रेखा जे हत्येप्रकरणी जिल्ह्याभारत वेगवेगळ्या चर्चाना उधाण आल आहे. त्यात सर्वांत जास्त हनी ट्रैपसंदर्भात चर्चा सुरु आहे. गेल्या काही महिन्यांपूर्वी बोठे यांनी हनी ट्रैपची मालिका वृत्तपत्रात लावली होती. या मालिकेतून अनेक मोठमोठ्या राजकीय, सामाजिक, व्यापारी व्यक्तींची नावे समोर आली होती. मात्र ही नावे छापताना त्या व्यक्तीचे नाव कोडयात प्रसिद्ध केली जात होती. या माध्यमातून संबंधीत व्यक्तिपर्यंत हा संदेश पोहोचवला जात होता. त्यानंतर त्यात तडजोड केली जात होती असे म्हटले जाते. मात्र प्रश्न असा निर्माण होतो की, यासंदर्भात बोठे याला याची माहिती कशी मिळत होती? यासंदर्भातील ते मालिका कसे प्रसिद्ध करत होते? असे अनेक प्रश्न या निमीत्ताने निर्माण होत आहेत. तर शहरात याच्या उलटसुलट चर्चा सुरु आहेत. सध्या बोठेला शोधण्यासाठी विविध पथके खाना झाली आहेत. मात्र तो पोलिसांना गुंगारा देत आहे. बोठे याला कोण मदत करु शकतो याचा अंदाज घेत पोलिसांनी त्याच्या जवळच्या व्यक्तींवरच लक्ष केंद्रित केले आहे. त्यामुळे बोठे पकडल्यानंतर अनेक प्रकरणे समोर येणार आहेत.

असल्याचे सांगत होता. त्याचा फोन चालू होता. फोनवर तं

मंजिरीबोर बोलत होता. दीप्या, सागऱ्या मला मारू नका... मी कांही तुमचे नुकसान केले नाही. असे तो त्यांना हातून जोडून विनवण्या करीत होता. इतक्यात त्याचा फोन कट... झाला... आणि दुसऱ्या दिवशी बंडगर मळा येथील शेतात दगडाने ठेचलेला आणि रक्काने माखलेला योगेश याचा मृतदेह पोलीसांना मिळाला होता. त्यांनी त्याला का मारले याचे कोडे पोलीसांना होता. पोलीसांनी घटनास्थळी पोहचून माहिती घेतली, दारूच्या पार्टीत योगेश याचा खून झाला होता. पोलीसांनी घटनास्थळाचा पंचनामा करून मृतदेह शवविच्छेदनासाठी सीपीआर येथे पाठवून दिला. सागर चौगुले आणि दीपक पोवार हे दोघे ही तसे सराईत गुन्हेगार होते. दीपक पोवार याने सोमवार पेठेत आपली दशहत निर्माण केलेली असल्याने त्या भागातील लोक त्याला वचकून होते. तसेच सागर चौगले हा ही संभाजीनगर येथे गुहेगारीतून आपला दबदबा राखून होता. हे दोघे ही मिळेले त्यावेळी नावालाच काम करत होते. त्या दोघांच्यावर कोल्हापूर शहरातील वेगवेगळ्या पोलीस स्टेशनमध्ये गुहे दाखल होते. दारूच्या रंगीन पार्टीत या दोघांनी सोमवार दि. ७ डिसेंबर २०२० रोजी योगेश शिंदे याचा दगडाने ठेचून आणि मारहाण करून त्याचा निर्धूण खून केला. पोलीस या घटनेचा तपास करीत असताना या दोघांनाही पोलीसांनी ताब्यात घेतले होते. योगेश शिंदे हा पत्ती मंजिरी व दोन मुलासह कोल्हापूर शहरातील फुलेवाडी येथील सिंगोडवरील बालवधूनगर येथे राहत होता. तो कोल्हापूर शहरात रिक्षा चालवून आपल्या कुंटूबाचा उदर निर्वाह करीत होता. तो प्रामाणिकपणे धंदा करत असल्याने त्याचा धंदा भरभराटीला आलेला होता. त्याच्याकडे आता आपल्या कुंटूबाचा खर्च भागवून चार पैसे शिळ्धक राहत होते. त्यामुळे त्याची परिस्थिती थोडी फार सुधारलेली होती. गेल्या एप्रिल मध्ये देशात कोरोनाच्या संसाराने लॉकडाऊन लावला गेल्याने अनेक जणांचा धंदा पुरता बुडलेला होता. सर्वसामान्य कुंटूबाला खायचे वांदे झाले होते. अनेकजण उधारी उसणवारी करून जगत होते. कुणी आपल्या कुंटूबाचा उदरनिर्वाह करीत होते. अशातच योगेशकडे पैसे शिळ्धक असल्याची माहिती दीपक पोवार आणि सागर चौगले यांना होती. त्या दोघांनी या काळात त्याच्याकडे उसणवारीने पैसे मागण्याचे उरविले होते. काही ही करून त्या दोघांना योगेशकडून पैसे पर्हिजे असल्याने ते त्याला लाडी गोडी लावत होते. तर कधी त्याला आपल्याबोरोबर दारू प्यायला नेत होते. ते तिघे ही जवळचे मित्र असल्याकारणाने एकमेकांची गुंडी दोवा म्हणून भागु लागला होता. वाचा राण दापक पावरला जाता होता. त्याला जास्तच दारू चढलेली होती. तो त्याच्या अंगावर जात त्याला खाली पाडून मारू लागला होता. हे बघून सागर चौगुले ही त्याला मारू लागला होता. इतक्यात मारहाण होत असताना योगेशने पत्ती मंजिरी हिला फोन लावून मला सागर आणि दीपक मारहाण करीत आहेत हे सांगत होता. त्याचा फोन चालूच होता. ते दोघे ही त्याला खाली पाडून लाथाबुकांनी मारहाण करीत घाणेरडया शिव्या देत तुझ्या बायकोला या व्यवहारातील का सांगितले म्हणून मारत होते. तो त्यांना सागऱ्या, दीप्या मला मारू नका, मी तुमच्या पाया पडतो. माझे चुकले मला माफ करा म्हणून हात जोडून विनवणी करत होता. परंतु त्या दोघांच्या रागाचा पारा जास्तच चढलेला होता. त्याचा फोन चालूच होता. पलिकडून त्याची पत्ती माझ्या नवऱ्याला सोडा हो, त्याला मारू नका म्हणत होती. इतक्यात तो फोन कट झाला होता. तिकडे दीपक पोवार याने बाजुलाच पडलेला दगड उचलला आणि योगेशच्या डोक्यात घालत तु आमच्याकडे पैसे परत मागतोस काय? तुला माहित आहे ना. मी सोमवार पेठेचा दादा आहे, असे म्हटले. त्याच्या हातातील दगड बघून योगेश जास्तच भयभवीत झाला होता. सागर आणि दीपक यांना दारू जास्त झाल्याने त्या दोघांनी तो दगड त्याच्या डोक्यात घालताच. तो मोठयाने ओरडला होता. त्याच्या औरडण्याने रसत्यावरून जाणाऱ्या येणाऱ्याचे त्या घटनेकडे लक्ष गेले होते. क्षणातच त्याचा चेहरा दगडाने ठेचला गेला होता. आणि डोक्यातून मोठया प्रमाणात रक्तस्नाव होऊन योगेश जागीच निपचिप झाला होता. हे बघून रसत्यावरून जाणाऱ्या लोकांनी घटनास्थळी धाव घेतली हे बघून त्या दोघांनी तेथून पळ काढला. लोकांनी या घटनेची माहिती करवीर पोलीस स्टेशनला दिली. पोलीस ही तातडीने घटनास्थळी दाखल झाले होते. घटनास्थळी दारूच्या बाटल्या, सऱ्कस, चपला इतरत्र पडल्या होत्या. रसत्यावरीत रिक्षा उधी होती. मयत तरुणाच्या बाजुलाच रक्काने माखलेला दगड पडलेला होता. त्याचा चेहरा पूर्ण चेंदामेंदा झाला होता. त्याच्या डोक्यातून मोठया प्रमाणात रक्त स्नाव झाला होता. पोलीसांनी घटनास्थळाचा आणि मयताचा पंचनामा करून मृतदेहाची ओळख पटवलेली होती. पोलीसांनी मृतदेह शवविच्छेदनासाठी कोल्हापूर येथील सीपीआर रुग्णालयात पाठवून दिला. या घटनेचा तपास करवीर पोलीस स्टेशनचे पोलीस निरीक्षक संदीप कोळेकर हे करत असताना त्याच्याबोरोबर या घटनेचा तपास स्थानिक गळे अन्वषेणचे पोलीसी ही करत होते.

एकमेकांना माहित होती. त्या दोघांनी त्याच्याकडे जवळपास एक लाख रुपये माणितले होते. योगेश त्याना पैसे नाही म्हणू शक्त करून नव्हता. तरीही तो त्यांना विचार करतो असे सांगून त्याना पैसे देण्याचे टाळत होता. ते दोघे ही गुन्हेगारी प्रवृत्तीचे असल्याचे त्याला चांगले माहित होते. आणि ते दोघे ही कुणाचे घेतलेले पैसे ही परत करीत नव्हते. हे ही त्याला माहित होते. म्हणून तो चांगला विचारात पडला होता. तरीही त्या दोघांनी त्याच्याकडे पैसे मागण्याचा सपाटा लावला होता. म्हणून त्याने जूनच्या पहिल्या आठवड्यात नाही होय म्हणत ५०,०००हजार रुपये लवकर परत देण्याच्या अटीवर उसणे दिले. त्यांना त्याच्याकडून उसणे पैसे मिळाल्याने ते दोघे ही अलिकडे त्याला टाळू लागले होते. कायम दारू पिण्यासाठी एकत्र येणारे ते तिघे ही या आर्थिक व्यवहारामुळे दुरावले गेले होते. त्यातच योगेशला अलिकडे पैशाची गरज होती. त्यामुळे तो त्या दोघांच्याकडे दिलेली पैसे परत मागत होता. ते मात्र त्याला पैसे देण्याचे टाळाटाळ करू लागले होता. तो पैसे परत मागू लागला की त्यालाच ते उलट दादागिरी करत गप्प बसवत होते. आता योगेशला कळून चुकले होते. आर्थिक व्यवहारात कुणीच कोणाचा नसतो. जेथे रक्काची नाती पैशामुळे दुरावतात. तेथे जवळच्या मित्रांची गत काय? त्यामुळे तो ही पैसे परत घेण्यासाठी त्याच्याशी गोडच बोलत होता. त्याचा हात दगडाखाली सापडलेला होता. तो हात त्याला कसे तरी काढून घ्यायचे होते. योगेशने त्याना कधीच कसलाच त्रास दिलेला नव्हता. ते दोघे त्याच्या स्वभावाचा गैरफायदाच घेत होते. ते त्याला आज देतो, उदया देतो असे सांगून त्याची बोळवण करीत होते. त्या स्थानक मुऱ्यान्यथा भालास हा करा हात.

पोलीसांनी या घटेची माहिती मयत योगेश शिंदे यांची पत्ती मंजिरी शिंदे याच्याकडून घेतली. तिने पोलीसांना सांगितले की तिच्या नव्याने दीपक पोवार आणि सागर चौगुले याना लॉकडाऊनच्या काळात उसांने ५००००रुपये दिले होते. ते पैसे परत मागत असताना त्या दोघांनी माझ्या नव्याला दारू प्यायला नेऊन त्याची हत्या केली. तसेच घटनेपूर्वी नवरा योगेशला मारहण होत असताना त्याने मला फोन केलेला होता. त्याचे व्हाईस रेकॉर्डिंग तिने पोलीसांना दाखवले होते. उसांने दिलेले पैसे परत मागत असताना मागे एकदा दीपक पोवार आणि सागर चौगुले यांनी माझ्या घरात माझ्या व माझ्या मुलांच्या समोर माझ्या नव्याला मारून टाकण्याची धमकी दिलेली होती. तिने सांगितलेल्या माहितीवरून पोलीसांनी या घटनेतील दीपक पोवार आणि सागर चौगले यांना ताब्यात घेऊन त्याच्याकडे या घटेची चौकशी केली असता त्यांनी आपला गुन्हा कबुल केला. त्यांनी गुन्हा कबुल केल्याने मंजिरी शिंदे यांच्या फिर्यादीवरून पोलीसांनी योगेश मनाहेर शिंदे (वय ३५) याच्या खून प्रकरणी दीपक रघुनाथ पोवार (वय ३५ रा. सोमवार पेट कोल्हापूर) व सागर दत्तात्रेय चौगले (वय ३०. रा. संभाजीनगर) यांच्या विरोधात भा.द.वी.कलम ३०२ प्रमाणे गुन्हा नोंदवून त्यांना मा.कोर्टसमोर उभे केले असता. मा.कोर्टने त्यांना सात दिवसांची पोलीस कोठडी सुनावली होती. पोलीस कोठडी दरम्यान पोलीसांनी त्यांच्याकडून गुन्हयात वापलेला दगड, रिक्षा जस केले होते. या घटेचा पुढील तपास करवीर पोलीस स्टेशनचे पोलीस निरीक्षक संदीप कोळेकर हे करीत आहेत.

के द्र सरकारने पाशवो बहुमताच्या जोरावर ससदेच्या मागील अधिवेशनात जी तीन कृषी विधेयके मंजूर करून घेतली त्याचे आता कायद्यात रूपांतर झाले आहे. पण हा कायदा शेतकरी विरोधी आहे. कारण यात कृषी मालाच्या हमिभवाची ठोस तरतूद नाही आणि मुख्य म्हणजे या कायद्यामुळे बाजार समित्यांचे अस्तित्व धोक्यात येणार आहे असा शेतकऱ्यांचा आरोप आहे. त्यामुळे हा कायदाच रद्द करावा अशी शेतकऱ्यांची मागणी आहे आणि याच मागणीसाठी गेले अनेक दिवस पंजाब, हरयाणा आणि पश्चिम उत्तर प्रदेशातील सर्वशेतकरी दिल्ली हरयाणाच्या सीमेवर कडाकायच्या थंडीत ठाण मांडून बसले आहेत आणि त्यांना पाठिबा देण्यासाठीच भारत बंद ची हाक देण्यात आली होती आणि या बंदमध्ये अनेक राजकीय, सामाजिक तसेच अनेक शेतकरी संघटनांनी उत्सर्फूतपणे सहभागी झाल्या होत्या. या दशात ६५ कोटी पेक्षा अधिक शेतकरी आहेत आणि त्यांच्यामुळेच देशातील १३० कोटी जनतेला अन्न मिळते. त्यामुळे या देशातील प्रत्येक नागरिकाचे कर्तव्य आहे की त्याने स्वतःहून पुढे येऊन अन्न दात्या बळीराजाच्या पाठीशी उभे राहायला हवे. कारण गेल्या सहा वर्षापासून केंद्रातील मोदी सरकारची मनमानी सुरु आहे. जनतेशी थेट संबंधित असलेल्या कोणत्याही प्रश्नावर लोकांना विश्वासात घेण्याची आवश्यकता वाटत नाही. त्यामुळे कृषी कायदा असो, नोट बंदीचा कायदा असो की मग जीएसटी असो, हे कायदे करताना लोकांना विश्वासात घेण्याची सरकारला आवश्यकताच वाटली नाही. ना खता ना बही, मोदी कहे वोही सही! अशी केंद्राची मनमानी सध्या या देशात सुरु आहे. मात्र

लोकशाहीत असे चालत नाही, पण भाजपवाल्यांना हे कोण सांगणार? जिसकी लाठी उसकी भैस या न्यायाने केंद्राचा कारभार सुरु आहे आणि म्हणूनच केंद्र सरकार शेतकऱ्यांना जुमानायला तयार नाही. पण या शहरी बाबूना कदाचित शेतकऱ्यांच्या तक्कीचा अंदाज नसेल म्हणून ते कृषी कायदा शेतकऱ्यावर लादण्याचा प्रयत्न करीत आहेत. पण त्यांना तसेच करता येणारे नाही आणि शेतकऱ्यांचे आंदोलन पोलिसी बळावर दडपण्याचा प्रयत्न केला, तर या देशातला ६५ कोटी शेतकरी रस्त्यावर उतरेल आणि त्याला समाजातील सर्व थरातल्या लोकांचा पाठिंबा असेल. अशावेळी या देशात काय होईल याची मोदी कल्पनाही करू शकणार नाहीत. म्हणूनच अजूनही वेळी गेलेली नाही. कृषी कायदा रद्द करा. आणि सरकारला जर वाटत असेल की कायदा खूप आवश्यक आहे, तर या कायद्यावर देशात सार्वमत घ्या! लोकांना हा कायदा मान्य झाला तर ठीक नाया तर रद्द करा. मात्र पंतप्रधानांच्या आणि सरकारच्या प्रतिषेदाठी कोणत्याही परिस्थितीत माधार घ्यायची नाही. असेच जर केंद्र सरकारचे धोरण असेल, तर मात्र या आंदोलनातून मोठी हिंसाचार आणि रक्तपात घडण्याचा धोका आहे. लोकांचा अगोदरच मोदी सरकारवर राग आहे. त्यात आता शेतकरी आंदोलन सरकारकडून दडपण्याचा प्रयत्न सुरु आहे. कोरोनाचे निमित्त करून संचारबंदी लावली जात आहे. आंदोलनात सहभागी होऊ इच्छिणाऱ्या पक्षांच्या कार्यकर्त्यावर लाठीमार

केला जातोय हे बरोबर नाही. या देशातील लोकशाहीने लोकांना आंदोलनाचा हळू दिलाय. त्यामुळे लोकशाही मार्गाने केलेला कोणतीही आंदोलने कुरुल्याही सरकारला डडपून टाकता येणार नाही. तसे केल्यास लोकांच्या भावनांचा उद्देश होईल आणि त्यातून कायदा व सुव्यवस्थेची जी गंभीर परिस्थिती निर्माण होईल. त्यावर नियंत्रण करणे सरकारला शक्य होणार नाही. म्हणूनच सरकारने आजच्या बंदमध्ये अडथळे आणू नयेत असेही देशवासीयांचे म्हणणे आहे. वास्तविक सरकारने कृषी विधेयक तयार करण्यापूर्वी शेतकरी संघटनांशी सविस्तर चर्चा करायल खाली होती. केवळ सवंग लोकप्रियतेसाठी शेतकऱ्यांना त्यांचा माल कुठेही विकण्याचे स्वातंत्र्य दिले म्हणजे शेतकऱ्यांसाठी खूप काही केले असे नाही. कारण उत्पादन आणि वितरण यामध्ये एक मोठी यंत्रणा असते आणि याच यंत्रणेच्या माध्यमातून उत्पादित मालाची विक्री होत असते हा माल कुठे, कसा आणि कोणत्या किमतीत विकायचा हे ती मधली यंत्रणा ठरवत असते आणि त्यासाठी लागणारी सर्व साधने त्या यंत्रणेकडे असतात शेतकऱ्यांच्या शेतातला माल शेतकरी बाजार समित्यांमध्ये असतो आणि बाजार समित्यांच्या माध्यमातूनच हा सर्व माल घाऊक आणि पुढे किरकोळ बाजारात विक्रीसाठी पाठवल जातो, पण जर का बाजार समित्या नसतील तर शेतात पिकवलेला माल शेतकरी पाटीत घेऊन घरोघरी जाऊन विकणार आहे का? आणि हे सगळ जे शेतकरी आहेत किंवा

ज्याचा कृषी व्यवसायाशी सबध आलाय त्यानाच कळणार ज्यानी कधी शेत पाहिलं नाही, शेतात पाय ठेवला नाय ज्यांना कांदे बटाटे जमिनीच्या खाली लागतात की जमिनीच्या वर झाडाला लागतात हे ठाऊक नाय त्यांनी कृषी मालाचे उत्पन्न आणि विक्री बाबत धोरण ठरवावे हा एक मोठा विनोद आहे. पण सरकारचा हा विरोध जर ६५ कोटी शेतकऱ्यांच्या गळ्याचा फास बनणार असेल तर देशवासीयांनी त्याला विरोध करायलाच हवा. कारण बळीराजा हा अन्नदाता आहे आणि तो जर संकटात असेल तर संपूर्ण देशवासीयांनी त्याच्या पाठीशी उभे राहायला हवे. भलेही हे आंदोलन पंजाब हरयाणातील शेतकऱ्यांनी सुरु केलेले असले तरी ही दोन राज्य धान्याची कोठारे आहेत. कारण निम्म्या भारताला गहू आणि इतर कडधान्य या दोन राज्यांमधून पुरवला जातो. त्यामुळे भाजप नेत्यांचे जे उद्योगपती मित्र आहेत त्यांचा शेतकऱ्यांच्या जमिनीवर डोळा आहे आणि त्यासाठीच किंबुना स्पष्ट शब्दात सांगायचे झाल्यास त्यांच्याच इशान्यावरून ती तीन विधेयके संसदेत बहुमताच्या जोरावर पास करून घेण्यात आल्याच आरोप शेतकरी संघटना करीत आहेत आणि त्यात तथ्य आहे असे देशवासीयांना वाटते म्हणूनच शेतकरी आंदोलनाला सर्व राज्यातून पाठिंबा मिळत आहे. या देशातील ६० कोटी शेतकऱ्यांच्या भवितव्याची बागडोर एका माणसाच्या हातात कशी असू शकते? हाच खरा प्रश्न आहे. त्यामुळे शेतकरी आंदोलन आणि शेतकऱ्यांनी उपस्थित केलेले प्रश्न योग्यच आहेत आणि त्याला देशवासीयां पाठिंबा द्यायलाच हवा. कारण अन्नदाता शेतकरी जगला तरच आपण जगू हेच प्रत्येकाने ध्यानात ठेवायला हवे.

बळीराजाचा आक्रोश!

सशक्त राजकीय पर्यायाचे संकेत !

ज्या सत्ताधारा पक्षाकड
असते त्या पक्षाची व
सुरु होते हे २०१४ पासून
देशवासीयांनी पहिले आहे.
लोकशाहीत अशी मनमानी च
बहुमतातील सत्ताधारी पक्षाची
काढायची असेल तर त्यासाठी ए
पर्याय हवाय. या देशात मोदी
२०१४ पासून महापूर आला
महापुरात कांग्रेससह सगळेच
पक्ष वाहून गेले होते आणि
त्याचाच फायदा घेत केंद्राने
नोटबदी, जीएसटी आणि आता

संघ्या स्टोक

सोनू जाधव

शेतकरी विरोधी कायदा या सारख्या गोष्टी लोकांवर लादल्या. त्यामुळे आता लोकांना हळूहळू कळायला लागले आहे की आपली कुठेतरी चूक झाली होती. काँग्रेसला पर्याय देण्याचा नादात आपण २०१४ आणि २०१९ मध्ये चुका केल्या. मात्र आता केलेल्या चुका सुधारण्याची वेळ आलेली आहे ही गोष्ट लक्षात आल्याने लोक विचार करायला लागले आहेत आणि याच बदललेल्या विचारांमुळे देशवासीयांचा शेतकीरी आंदोलनाला पाठीबा मिळत आहे आणि या आंदोलनाचे सर्वांत मोठे फलित म्हणजे या आंदोलनाच्या निमित्ताने का होईना भाजपच्या विरोधातील सर्व पक्ष एकत्र येत आहेत. त्यातून विरोधी पक्षाची एक वज्रमूठ तयार होत आहे. महाराष्ट्रात गेल्या वर्षी भाजपच्या विरोधात महाविकास आघाडीचा जो प्रयोग करण्यात आला तो यशस्वी झाला. गेल्या वर्षभरात महाविकास आघाडीच्या सरकारने चांगले काम केले आणि विधान परिषदेच्या शिक्षक आणि पदवीधर मतदार संघात महाविकास आघाडीला मिळालेले यश ही त्या कामाची पोचपावती होती. कारण शिक्षक आणि पदवीधर मतदार संघातील लोक हे सुशिक्षित मतदार आहेत त्यांनी महाविकास आघाडीचे वर्षभरातील चांगले काम पाहूनच आघाडीच्या उमेदवारांना मतदान केले. त्यामुळे विधान परिषदेच्या शिक्षक आणि पदवीधर तसेच स्थानिक स्वराज्य संस्था मतदार संघातील सहा पैकी चार जागा महाविकास आघाडीला जिंकता आल्या. महाराष्ट्रात यशस्वी ठरलेला हा महाविकास आघाडीचा प्रयोग देशपातळीवर यशस्वी करून मोदी समोर एक सशक्त पर्याय उभा करण्याचे विरोधकांचे प्रयत्न आहेत आणि कालच्या भारत बंदच्या निमित्ताने विरोधकांनी शक्तिप्रदर्शन करून आपल्या मुक्तप्रीती दावात दावावत विती आणि वेळ

लोकांना विश्वासात घ्यायला हवे. पण मोर्दीना तशी कधी आवश्यकताच वाटली नाही. म्हणूनच नोंदवून बंदीचा निर्णय लोकांवर लाढण्यात आला आणि तंत्र सुद्धा अनपेक्षितपणे लोकांच्या दैनंदिनी व्यवहारावर त्याचा काय परिणाम होऊ शकतो याचाही विचार केला गेला नाही. परिणामी बँकांसमोरच्या रांगेशी शेकडो लोकं मेले. त्यांना आजवर कोणत्याही प्रकारची नुकसान भरपाई मिळाली नाही. जीएसटी कर पद्दतीत सुद्धा व्यापार उद्योजकांना विश्वासात घेण्यात आले नाही. त्यामुळे लघु उद्योजकांचे प्रचंग हाल झाले आणि आता ६५ कोटी शेतकऱ्यांच्या जीवनाशी संबंधित असलेल्या मुद्यावर असावा तडकाफडकी निर्णय घेऊन बहुमताच्या जोरावर शेतकरी विरोधी कायदा करण्यात आला ही सगळ्यांनी मनमानी आहे आणि अशी मनमानी चालू शकत नाही. कृषी कायद्यातील सुधारणा अथवा जर काही महत्वाचे बदल करायचे होते, तर शेतकरी संघटनांनी तसेच विरोधी पक्षाशी चर्चा करायला हवी होती. पण शेतकरी किंवा त्यांच्या संघटनांशी कोणत्याही प्रकारची चर्चा न करता तीन विधायके संसदेच्या दोन्ही सभागृहात बहुमताच्या जोरावर मंजूर करून घेणे म्हणजे एक प्रकारे शेतकऱ्यांचा विश्वासघात न म्हणावा लागेल. कारण भाजपला निवडणुकी मतदान निवडून देणाऱ्यांमध्ये शेतकरी वर्गही होता आणि मोर्दी आपल काहीतरी भले करतील. याविश्वासाने त्यांनी मोर्दीच्या पक्षाला मतदान केले पण आज केंद्रातील मोर्दी सरकारने शेतकरी विरोधी कायदा आणून एक प्रकारे शेतकऱ्यांचा विश्वासघात केला आणि याच विश्वासघात विरोधात काल संपूर्ण देश एकवटला होता. आता या एकजुटीला विरोधी पक्षाच्या तक्तीचे बळ मिळत आहे. त्यामुळे हीरातकत आता सत्ताधारी पक्षासमोर एक सशक्त पर्याय बनून उभी राहू शकते.

कार्यकृत्याला नेता करणारा लोकनेता...

मश तू आमदार हाशाल अस सतत पाठावर
थाप मारून महाराष्ट्राचे लोकनेते स्व.
गोपीनाथरावजी मुंडे साहेब असे सांगायचे. त्यांचे ते
शब्द आज खेरे ठरले त्याच्याच कृपा आशिर्वदाने मल
विधान भवनात काम करण्याची संधी मिळाली. खरोख
आज साहेब असायला हवे होते मात्र येत्या काळात
स्व. मुंडे साहेबांनी पाहिलेल्या स्वप्नांसाठी, गोरगरीब,
कष्टकरी सर्व सामान्यांच्या हितासाठी आणि न्याय
हक्कासाठी काम करणार असून हिच खरी
आदरांजली असेल असे लातूर जिल्हा भाजपाचे
अध्यक्ष आ. रमेशअप्पा कराड यांनी स्व.
गोपीनाथरावजी मुंडे साहेब यांच्या जयंती
निमित्ताने बोलून दाखवीले. मराठवाड्याचे
भुमीपूत्र, महाराष्ट्राचे लोकनेते, देशाचे ग्रामविकास
मंत्री स्व. गोपीनाथरावजी मुंडे साहेब यांची आज
दि. १२ डिसेंबर २०२० रोजी जयंती. गेल्या ६-७
वर्षांपूर्वीचा हा दिवस मी माझ्या आयुष्यात
कधीच विसरू शकत नाही. ज्यांनी मला
राजकीय क्षेत्रात घडविले, नेतृत्व करण्याची संधी
दिली, संघर्ष कसा करावा आणि गोरगरीबांना
न्याय कसा मिळवून द्यावा, याची शिकवण
देणार्या या कर्तृत्वान लोकनेत्याला विसरणे कदापी शब्द
नाही असे सांगून आ. रमेशअप्पा कराड म्हणाले की,
सुरुवातीच्या काळात सामाजिक, राजकीय क्षेत्रात काम
करीत असताना रमेश तू जे काम करतोस त्या कामाला
मीच न्याय देवू शकतो, भारतीय जनता पार्टीत ये असे
मुंडे साहेबांनी मला बोलून दाखविले आणि स्व.
गोपीनाथरावजी मुंडे साहेब यांची काम करण्याची पद्धत
सर्व सामान्यांसाठी संघर्ष करण्याची धमक आणि
ग्रामीण जनतेशी कायम ठेवलेली नाळ यामूळे मी
प्रभावित झालो, त्यांच्या नेतृत्वावर विश्वास ठेवून
त्यांना दैवत मानून भारतीय जनता पार्टीत प्रवेश केला.
स्व. मुंडे साहेबांच्या नेतृत्वात काम करीत
असताना त्यांनी मला कार्यकर्त्याचा नेता केले. मुंडे
साहेबांची राजकीय जीवनाची सुरुवात झालेल्या रेणापूर
विधानसभा मतदार संघातील रेणापूर तालुका मतदार
संघाच्या पुर्नरचनेत समाविष्ट झालेल्या लातूर ग्रामीण
विधानसभा मतदार संघाची जबाबदारी माझ्यावर दिली

व वेळ (नमूना अ अ मध्ये नमूद केलेल्या ठिकाणी), दि. ०४ जानेवारी २०२१ (सोमवार), दुपारी ३.०० वाजेपर्यंत. निवडणूक चिन्ह नेमून देण्याचा तसेच अंतिमरित्या निवडणूक लढविणाऱ्या उमेदवारांची यादी प्रसिद्ध करण्याचा दिनांक व वेळ दि. ०४ जानेवारी २०२१ (सोमवार), दुपारी ३.०० वा.नंतर, आवश्यक असल्यास मतदानाचा दिनांक दि. १५ जानेवारी २०२१ (शुक्रवार), सकाळी ७.३० वा.पासून ते सायंकाळ ५.३० पर्यंत. मतमोजणीचा दिनांक (मतमोजणीचे ठिकाण व वेळ जिल्हाधिकाऱ्यांच्या मान्यतेने तहसिलदार निश्चित करतील त्यानुसार राहील.) दि. १८ जानेवारी २०२१ (सोमवार) व जिल्हाधिकारी कार्यालयामार्फत निवडणूकीच्या निकालाची अधिसूचना प्रसिद्ध करण्याचा अंतिम दिनांक २१ जानेवारी २०२१ (गुरुवार), पर्यंत आहे.

लातूर जिल्ह्यातील ४०८ ग्रामपंचायतीच्या सार्वत्रिक निवडणुकीचा कार्यक्रम जाहिर

राज्य निवडणूक आयोग यांनी जुलै २०२० ते डिसेंबर २०२० या कालावधीमध्ये मुदत संपणाऱ्या लातूर जिल्हयातील ४८८ ग्रामपंचायतीच्या सार्विक निवडणुकीकरीता संगणाकीकृत पद्धतीने राबविण्यात यावयाचा प्रत्यक्ष निवडणूकीचा कार्यक्रम घोषीत केला आहे. राज्य निवडणूक आयोगाने निवडणूक कार्यक्रम घोषीत केल्याने संपूर्ण लातूर जिल्हयामध्ये आदर्श आचारसंहिता तात्काळ प्रभावाने लागू झाली आहे. राज्य निवडणूक आयोगाच्या कार्यक्रमानुसार ग्रामपंचायत निवडणूका निर्भय, मुक्त व पारदर्शक वातावरणामध्ये होणे आवश्यक असल्याने राज्य निवडणूक आयोगाने आदर्श आचारसंहिता विषयक वेळोवेळी निर्गमीत केलेल्या आदेशांचे, निवडणुकांचे कार्यान्वयन करणेबाबत वेळोवेळी दिलेले आदेश व संदर्भीय निवडणूक कार्यक्रमाचे काटेकोरपणे अंमलबजावणी करावी अशा सूचना जिल्हाधिकारी

बी.पी. पृथ्वीराज यांनी संबंधितांना दिल्या आहेत.
लातूर जिल्ह्यातील ग्रामपंचायर्टीच्या सार्वत्रिक
निवडणुकांकरीता संगणकीकृत पद्धतीने राबविण्यात
यावयाचा प्रत्येक्ष निवडणूक कार्यक्रम पूढील प्रमाणे
आहे. तहसिलदार यांनी निवडणुकीची नोटीस प्रसिद्ध
करण्याचा दिनांक १५ डिसेंबर २०२० (मंगळवार),
नामनिर्देशनपत्र मागविण्याचा व सादर करण्याचा
दिनांक व वेळ (नमुना अ अ मध्ये नमूद केलेल्या
ठिकाणी), दि. २३ डिसेंबर २०२० (बुधवार), ते
३० डिसेंबर २०२० (बुधवार) वेळ सकाळी ११.००
ते दुपारी ३.०० (दिनांक २५,२६ व २७ डिसेंबर
२०२० ची सार्वजनिक सुटी वगळून), नामनिर्देशनपत्र
छाननी करण्याचा दिनांक व वेळ (नमुना अ अ मध्ये
नमूद केलेल्या ठिकाणी), दि. ३१ डिसेंबर २०२०
(गुरुवार) वेळ सकाळी ११.०० वाजल्यापासून
छाननी संपेपर्यंत. नामनिर्देशनपत्र मागे घेण्याचा दिनांक

हे सासाहिक वृत्तपत्र मालक, मुद्रक व संपादक धनराज (लक्ष्मणराव) शंकरराव पाटोळे यांनी एस.आर. पब्लिकेशन, मोहन अर्जुन कंपाऊंड, शॉप नंबर ८,९,१० घरटनपाडा, वैशालीनगर बस स्टॉप, दहिसर पुर्व, मुंबई-६८ महाराष्ट्र येथे छापून नव निशीगंधा अपार्टमेंट, मनवेलपाडा रोड, विरार (पूर्व), ता.वसई, जि.पालघर येथेसु काशित केले. आरएनआय नं. एमएचएमएआर २०१२/४५५२. न्यायकक्षा (वसई), वसई कार्यालय, साईद्वारा अपार्टमेंट, शॉप नं.४, विशालनगर, अंबाडी रोड, माणिकपूर पोलिस स्टेशन जवळ, ता.वसई (पश्चिम), जि. पालघर. फोन नंबर ०२५०-२३४५१५९९, मोबाइल ९८२२५१५४१२. वर्तमानी संस्करण : एसोसिएट एडिटर, सासाहिक (सासाहिक), आ.पाटोळे यांनी साप्ताहिक एंड अधिक सांख्यिक उत्तराखण्ड वार्ष. E-mail : crimesandbva@gmail.com, whatsapp No. 9890718873. Website: www.crimesandbva.com

वसईत कोरोना रुग्ण पीडित महिलेचे अश्लील व्हिडीओ, फोटो काढून मागितली १० लाखांची खंडणी

वसई/प्रतिनिधी

वसईत राहणाऱ्या ४१ वर्षीय महिलेला कोरोनाची लागण झाल्यावर उपचारासाठी ज्या रुग्णालयात भर्ती केले त्याच रुग्णालयातील कर्मचाऱ्याने त्यांचे नग्र व्हिडीओ, फोटो काढून १० लाखांची खंडणी मागितल्याचा घकादायक प्रकार उघडकीस आल्याने वसईत खल्खल माजली आहे. माणिकपूर पोलिसांनी सदर पीडित महिलेची तक्रार आल्यावर बुधवारी गुन्हा दाखल केला. वसईत राहणाऱ्या ४१ वर्षीय महिलेला कोरोना झाल्याने त्यांना उपचारासाठी वसईतील एका नामांकित रुग्णालयात भर्ती केले होते. आरोपीने पीडित

मागिकपूर पोलिसांकडून आरोपी जेरबंद

महिला बेशुद्ध असताना मोबाईलमध्ये त्यांचे नंबर व्हिडीओ, फोटो काढून नंतर त्यांच्या आव्हान पोलिसांसमोर उभे होते. पोलिसांनी त्याच रुग्णालयात काम करणारा कर्मचारी आरोपी पोर्गेस मुनील वाप (११) याला १२ तक्रार केल्यावर सदर व्हिडीओं तोंसेच फोटो हैती तासांच्या आत पोलिसांनी पकडले. त्यांने सोशल मीडियावर प्रसारित करण्याची थांडवी चीकशीत गुन्हा कबूल केले असल्याचे दिली. घडलेला प्रकार पीडित महिलेने करून वर्द्धन्यालयात हजर केल्यावर १४ पोलिसांनी आरोपी विरोधात आई टी एंक डिसेंबरपत्र पोलीस कोठडी सुआप्याणा आली खंडणी, विभंगांचे तपास अधिकारी आणि वरिष्ठ पोलीस निरीक्षक रांगेंद्र कांबळ यांनी सांगितले.

पान १ वरून....

बेजबाबदार अग्रिशमन दलामुळे ...

जातात. मग ज्याना प्रशिक्षणाचा नाही ते कशी आग विडवाणार आणि लोकांचा कसा जीव वाचवणार? याबाबत अग्रिशमन अधिकाऱ्यांची संपर्क साधून विचारणा केली असता काही कर्मचारी प्रशिक्षण घ्यायलाच तयार. नाहीत आणि याबाबतचा अहवाल पाठूनही आयुक या मुजर कर्मचाऱ्यांवर करावाई करण्यात तयार नाहीत असे संगून त्यांनी या प्रकरणातून आपले हात झटकले. त्यामुळे लातूरकराची सुक्षा खुद्द पालिका आयुकमुळेच 'राम भरोसे' असल्याचे लातूरकराचे म्हणून आहे. दुष्काळग्रस्त मरावडग्यातील बहुतेक शहानंमध्ये वर्षभर पाणी टंचाईची समस्या असते आणि त्यात लातूरचा वरचा क्रमांक आहे. २५ आंकटोबर २०१९ मध्ये लातूर महानगरपालिका अस्तित्वात आली. तेंव्हापासून शहराचा हव्यळूळ, विकास होत आहे. पण महानगर पालिकेचा विसळ करारभासमुळे लातूरकरांना पुरेशा नागरी-सुविधा मिळत नाहीत. एकीकडे बेकायदेशी धंवांमुळे गुन्हेगारी वाढतेय, तर दुसरीकडे नागरी सुविधांच्या आभावामुळे नागरिक हैणण आहेत असाऱ्या आत अग्रिशमन दलामील सवाळा गोंधल उघडकीस आला आहे. लातूर महानगरिक्यांच्या अधिशमन दलात ४० ते ४२ कर्मचारी कार्यात आहेत. त्यातील रोटरी अहेत, तर ६ कार्यात आहेत. अग्रिशमन दलात मनुव्यवळ करी असल्याने १७ कर्मचारी पलाकिच्या अन्य विभागातून अग्रिशमन असल्याने १९ कर्मचारी नातेवाईल विभागातून अग्रिशमन दलात घेण्यात आले आहेत. पण त्याच्या किंवदंकनांना विशिष्टकांना असल्याचे नाही. तरीसुवा या प्रशिक्षित नसलेल्या कर्मचाऱ्यांना फायर कॉलरवर पाठवले जाते. पण ज्याना आग विडवायचे किंवा अन्य दुर्घटना घडल्यावर लोकांना त्यातून कसे वाचवायचे त्यांचे प्रशिक्षणाच नसल्याने ते लोकांचा आणि स्वतःचाही जीव कसा वाचवणार? हाच खरा प्रश्न आहे. याबाबत आही उपअग्रिशमन अधिकारी आनंद शिंदे याच्याशी दुर्घटनावर लोकांचे कांलमध्ये साधाता असता. गेया दहा वर्षांपैसून आम्ही त्यांना शिकवतेय आणि कोणत्याही दुर्घटनेच्या कांलवर ते आपले मदतानमध्ये म्हणून यातात. शिंदे साहेबांचे हे उत्तर केवळ धकादायकच नाही, तर संतापनक आहे. म्हणून ज्यांना आग विडवायचे किंवा अन्य दुर्घटना घडल्यावर लोकांना त्यातून कसे वाचवायचे त्यांचे प्रशिक्षणाच नसल्याने ते लोकांचा आणि स्वतःचाही जीव कसा वाचवणार? हाच खरा प्रश्न आहे. याबाबत आही उपअग्रिशमन अधिकारी आनंद शिंदे याच्याशी दुर्घटनावर लोकांचे कांलमध्ये साधाता असता. गेया दहा वर्षांपैसून आम्ही त्यांना शिकवतेय आणि कोणत्याही दुर्घटनेच्या कांलवर ते आपले मदतानमध्ये म्हणून यातात. शिंदे साहेबांचे हे उत्तर केवळ धकादायकच नाही, तर संतापनक आहे. म्हणून ज्यांना आग विडवायचे किंवा अन्य दुर्घटना घडल्यावर लोकांना त्यातून कसे वाचवायचे त्यांचे प्रशिक्षणाच नसल्याने ते लोकांचा आणि स्वतःचाही जीव कसा वाचवणार? हाच खरा प्रश्न आहे. याबाबत आही उपअग्रिशमन अधिकारी आनंद शिंदे याच्याशी दुर्घटनावर लोकांचे कांलमध्ये साधाता असता. गेया दहा वर्षांपैसून आम्ही त्यांना शिकवतेय आणि कोणत्याही दुर्घटनेच्या कांलवर ते आपले मदतानमध्ये म्हणून यातात. शिंदे साहेबांचे हे उत्तर केवळ धकादायकच नाही, तर संतापनक आहे. म्हणून ज्यांना आग विडवायचे किंवा अन्य दुर्घटना घडल्यावर लोकांना त्यातून कसे वाचवायचे त्यांचे प्रशिक्षणाच नसल्याने ते लोकांचा आणि स्वतःचाही जीव कसा वाचवणार? हाच खरा प्रश्न आहे. याबाबत आही उपअग्रिशमन अधिकारी आनंद शिंदे याच्याशी दुर्घटनावर लोकांचे कांलमध्ये साधाता असता. गेया दहा वर्षांपैसून आम्ही त्यांना शिकवतेय आणि कोणत्याही दुर्घटनेच्या कांलवर ते आपले मदतानमध्ये म्हणून यातात. शिंदे साहेबांचे हे उत्तर केवळ धकादायकच नाही, तर संतापनक आहे. म्हणून ज्यांना आग विडवायचे किंवा अन्य दुर्घटना घडल्यावर लोकांना त्यातून कसे वाचवायचे त्यांचे प्रशिक्षणाच नसल्याने ते लोकांचा आणि स्वतःचाही जीव कसा वाचवणार? हाच खरा प्रश्न आहे. याबाबत आही उपअग्रिशमन अधिकारी आनंद शिंदे याच्याशी दुर्घटनावर लोकांचे कांलमध्ये साधाता असता. गेया दहा वर्षांपैसून आम्ही त्यांना शिकवतेय आणि कोणत्याही दुर्घटनेच्या कांलवर ते आपले मदतानमध्ये म्हणून यातात. शिंदे साहेबांचे हे उत्तर केवळ धकादायकच नाही, तर संतापनक आहे. म्हणून ज्यांना आग विडवायचे किंवा अन्य दुर्घटना घडल्यावर लोकांना त्यातून कसे वाचवायचे त्यांचे प्रशिक्षणाच नसल्याने ते लोकांचा आणि स्वतःचाही जीव कसा वाचवणार? हाच खरा प्रश्न आहे. याबाबत आही उपअग्रिशमन अधिकारी आनंद शिंदे याच्याशी दुर्घटनावर लोकांचे कांलमध्ये साधाता असता. गेया दहा वर्षांपैसून आम्ही त्यांना शिकवतेय आणि कोणत्याही दुर्घटनेच्या कांलवर ते आपले मदतानमध्ये म्हणून यातात. शिंदे साहेबांचे हे उत्तर केवळ धकादायकच नाही, तर संतापनक आहे. म्हणून ज्यांना आग विडवायचे किंवा अन्य दुर्घटना घडल्यावर लोकांना त्यातून कसे वाचवायचे त्यांचे प्रशिक्षणाच नसल्याने ते लोकांचा आणि स्वतःचाही जीव कसा वाचवणार? हाच खरा प्रश्न आहे. याबाबत आही उपअग्रिशमन अधिकारी आनंद शिंदे याच्याशी दुर्घटनावर लोकांचे कांलमध्ये साधाता असता. गेया दहा वर्षांपैसून आम्ही त्यांना शिकवतेय आणि कोणत्याही दुर्घटनेच्या कांलवर ते आपले मदतानमध्ये म्हणून यातात. शिंदे साहेबांचे हे उत्तर केवळ धकादायकच नाही, तर संतापनक आहे. म्हणून ज्यांना आग विडवायचे किंवा अन्य दुर्घटना घडल्यावर लोकांना त्यातून कसे वाचवायचे त्यांचे प्रशिक्षणाच नसल्याने ते लोकांचा आणि स्वतःचाही जीव कसा वाचवणार? हाच खरा प्रश्न आहे. याबाबत आही उपअग्रिशमन अधिकारी आनंद शिंदे याच्याशी दुर्घटनावर लोकांचे कांलमध्ये साधाता असता. गेया दहा वर्षांपैसून आम्ही त्यांना शिकवतेय आणि कोणत्याही दुर्घटनेच्या कांलवर ते आपले मदतानमध्ये म्हणून यातात. शिंदे साहेबांचे हे उत्तर केवळ धकादायकच नाही, तर संतापनक आहे. म्हणून ज्यांना आग विडवायचे किंवा अन्य दुर्घटना घडल्यावर लोकांना त्यातून कसे वाचवायचे त्यांचे प्रशिक्षणाच नसल्याने ते लोकांचा आणि स्वतःचाही जीव कसा वाचवणार? हाच खरा प्रश्न आहे. याबाबत आही उपअग्रिशमन अधिकारी आनंद शिंदे याच्याशी दुर्घटनावर लोकांचे कांलमध्ये साधाता असता. गेया दहा वर्षांपैसून आम्ही त्यांना शिकवतेय आणि कोणत्याही दुर्घटनेच्या कांलवर ते आपले मदतानमध्ये म्हणून यातात. शिंदे साहेबांचे हे उत्तर केवळ धकादायकच नाही, तर संतापनक आहे. म्हणून ज्यांना आग विडवायचे किंवा अन्य दुर्घटना घडल्यावर लोकांना त्यातून कसे वाचवायचे त्यांचे प्रशिक्षणाच नसल्याने ते लोकांचा आणि स्वतःचाही जीव कसा वाचवणार? हाच खरा प्रश्न आहे. याबाबत आही उपअग्रिशमन अधिकारी आनंद शिंदे याच्याशी दुर्घटनावर लोकांचे कांलमध्ये साधाता असता. गेया दहा वर्षांपैसून आम्ही त्यांना शिकवतेय आणि कोणत्याही दुर्घटनेच्या कांलवर ते आपले मदतानमध्ये म्हणून यातात. शिंदे साहेबांचे हे उत्तर केवळ धकादायकच नाही, तर संतापनक आहे. म्हणून ज्यांना आग विडवायचे किंवा अन्य दुर्घटना घडल्यावर लोकांना त्यातून कसे वाचवायचे त्यांचे प्रशिक्षणाच नसल्याने ते लोकांचा आणि स्वतःचाही जीव कसा वाचवणार? हाच खरा प्रश्न आहे. याबाबत आही उपअग्रिशमन अधिकारी आनंद शिंदे याच्याशी दुर्घटनावर लोकांचे कांलमध्ये साधाता असता. गेया दहा वर्षांपैसून आम्ही त्यांना शिकवतेय आणि कोणत्याही दुर्घटनेच्या कांलवर ते आपले मदतानमध्ये म्हणून यातात. शिंदे साहेबांचे हे उत्तर केवळ धकादायकच नाही, तर संतापनक आहे. म्हणून ज्यांना आग विडवायचे किंवा अन्य दुर्घटना घडल्यावर लोकांना त्यातून कसे वाचवायचे त्यांचे प्रशिक्षणाच नसल्याने ते लोकांचा आणि स्वतःचाही जीव कसा वाचवणार? हाच

